

Hasretlik Türküsü

— kemaldoganay · 22 Nisan 2020

Kaderin önünde oyuncak olduk,
İnsan belli değil KUL belli değil.
Hazan Mevsiminde sararıp solduk,
Kilim belli değil ÇUL belli değil.

Bize yol gösteren Şanlı Bayrağım
Şehidime mezar Kara Toprağım
Baharda kuruyan Yeşil Yapağım,
Ağaç belli değil DAL belli değil.

Gözlerimden yaşlar durmadan akar
Dostlarım oturmuş seyrime bakar
Hasretlik Türküsü bağrımı yakar,
Ayak belli değil KOL belli değil.

Arılar dağlarda balına hasret
Çiçekler kurumuş dalına hasret
Ninem boyun büker şalına hasret,
Petek belli değil BAL belli değil.

Güzel günler elbet gelecek sanma
Kötünün sözüne sakın ha! Kanma
DOĞANAY'ım diye adımları anma,
Hedef belli değil YOL belli değil.

Kemal DOĞANAY